

[Statsministeren.]

man afsætter beløb til bestemte formål. Når dette formål er gennemført, kan der nu og da være et lille restbeløb, som føres tilbage. Jeg har allerede én gang givet denne forklaring til hr. Lysholt Hansen, nemlig under finanslovens første behandling den 12. december sidste år. Da gjorde jeg opmærksom på, at der i tiden fra 27. august til 3. september var tilbageført et beløb på 1,7 mill. kr., som netop var en følge af en sådan handling, som jeg her har beskrevet: der var til et bestemt formål afsat, altså foreløbig disponeret over et beløb, og da det blev endeligt gjort op, blev det tilbageført. Sådanne småkorrektioner kan forekomme, og jeg vil tro, at den difference mellem mine 2 mill. kr. og hr. Lysholt Hansens ca. 6 mill. kr., der nu diskuteres, kan forklares på samme måde. Jeg skal selvsagt undersøge det — jeg er ikke i stand til at gøre det på stående fod — og skal meddele hr. Lysholt Hansen resultatet af disse undersøgelser, idet vi i hvert fald har den fælles interesse, at givne oplysninger selvsagt skal være rigtige.

Må jeg så til slut blot sige, at regeringen ikke ser sig i stand til at modtage de foreslåede dagsordener.

Formanden: Ordføreren for forespørgerne, hr. Morten Lange, har ordet. Jeg påtænker derefter at afbryde forhandlingen.

Ordføreren for forespørgerne (Morten Lange): Det er ikke nogen overraskelse for mig, at mine forhåbninger om at få klarhed over regeringens landbrugspolitiske planer ikke er blevet nogen succes. Jeg må indrømme, at jeg havde ikke ventet det. Det er jo ganske interessant at se, når vi følger udviklingen af debatten i dag, at den mest klare og velafbalancerede fremstilling af den nuværende landbrugspolitik, ruset for de værste af dens fejlskud, såmænd er givet af den tidligere landbrugsminister hr. Chr. Thomsen, der jo også fik fornøden tilslutning fra regeringsbænkene til sin fremstil-

ling. Jeg indrømmer, den var langt mere sammenhængende end regeringsordførernes. Men man kan naturligvis undre sig over, at der heller ikke fra socialdemokratisk side er væsentlig nytænkning på området.

Jeg skal ikke komme med mange bemærkninger til de indlæg, der har været bragt frem. Mange af dem har jo i den grad støvets præg over sig. Når hr. Niels Ravn igen kommer med de 100 ha sammenlægningsgrænse, skulle han dog først have hørt på hr. Chr. Thomsen, der sagde, at disse grænser ingen rolle spiller. Jeg havde nær sagt, at hvis hr. Niels Ravn endelig vil have sine 100 ha, så er det altså noget, der ingen rolle spiller; det er slået fast.

Når hr. Niels Ravn gentager, at kornordningen er en vidunderlig regulator, må han vide, at det ikke er rigtigt. Det bliver ikke mere rigtigt af at blive gentaget, men det er åbenbart sådan i landbrugsdebatten her, at det er de evige ting, vi skal køre på, ikke nydannelserne, men en repetition af de gamle synspunkter.

Det gælder naturligvis også hr. Henry Christensen, som efter min opfattelse nærmest holdt, hvad man kunne karakterisere som en jubilæumstale ved et landbrugs-selskab. Han talte om, at landbruget skulle bidrage særskilt til en prisstabilisering. Under denne smukke vending, som jo kunne røre enhver, skjuler sig altså, som vi nu ved, at landbruget i stedet for 50 mill. kr. fik 125 mill. kr.; på den måde kan man jo godt bidrage til en prisstabilisering, hvis det ellers er et bidrag.

Hr. Henry Christensen havde heller ikke læst tallene rigtigt. Som jeg sagde: landbrugets bruttofaktoringkomst er 6,125 milliarder kr., og det har man dog grund til at sammenligne med de støttebeløb, vi giver til landbruget. Disse tal står fast og er korrekte, hr. Henry Christensen kan selv slå dem op; de 10 milliarder kr., han greb til, er i hvert fald taget ud af luften og hører ingen steder hjemme.

Af de enkelte nye bemærkninger, der kom frem, var måske hr. Svend Haugaards idé,